fkf mektubu

YENİ ÖĞRENİM YILI BAŞLIYOR

KARDEŞLER!

Yarınlar İçin
gençliğin görevi

Gençliğin bu güne değin olaylar karşısında takındığı tavır ve gösterdiği tepkilerin *çeşitli görüş ve anlayış karışıklığı* içinde olmasının nedeni, gençliğin, kapsamı ve içeriği belli bir teoriye dayanmaması, sahip olmamasıdır. Nitekim yapılan bütün pretosto ve gösteriler karşısında istekler hiçbir zaman kabul olmamış, aksine tam ters yönde gelişmiş ve gençliğin isteklerine ters düşen davranışlar hızlanmıştır. Çünkü, gençliğin istekleri, iktidarların temsil ettiği egemen sınıfların isteklerine aykırı düşmektedir.

Gerçekten sorunlar yalnız siyasal iktidarlar tarafından çözümlenebilir. Siyasal iktidarlar temsil ettikleri sınıfın çıkarlarını olanakları ölçüsünde korudukları için ona onun dışında akıl hocalığı etmek boşunadır. Şu halde gençliğin değiştirilmesi uğrunda mücadele ettiği ters tutumların tek bir nedeni vardır. Bu neden, burjuva sınıfının istemlerini karşılamaya elverişli bir yapıda kurulmuş bulunan ve emekçi sınıfının çıkarlarına aykırı işleyen iktidarların varlığıdır. Böylece ortaya çıkan tek neden karşısında, gençliğin görevi üretici güçlerin aynı zamanda yönetici güçler olabilmesi için eylemde bulunmak ve bu eylemlerini genel strateji içinde bir taktik konusu olmaktan öteye götürmemektir. Bu görev belirlendiği zaman gençliğin stratejisi de ortaya çıkmakta ve gençliğin gücünü kullanacağı alanın sınırlarıyla birlikte neleri nasıl yapacağının temel ilkelerini de vermektedir. Yani genç adam, emekçi sınıfların bilişlenmesi ve örgütlenmesine yardımcı olacak ve bu ana sınır içinde bunu temel görev bilecektir. Çünkü aydın da olsa halkı, belirli bir kadronun vesaeti altına koyan bir sistemin adı sosyalizm ola-

Devamı Sayfa 2 Sütun 1 de

Yeni yüksek öğrenim yılı bugünlerde başladı. Hemen bütün üniversiteler öğretime açıldı. Ne var ki, biz gençler, bu olayı sevinçle karşılamaktan çok uzağız.

Çünkü, yeni öğrenim yılı, bizim için yeni imkânlar getirmiyor. Eski dertlerimiz olduğu gibi sürüp giderken, bunlara yenileri ekleniyor. Onbinlerce lise mezunu genç kardeşimize üniversite kapıları kapalı.

Kardeşler, şüphesiz bu kötü durumun nedenini biliyoruz. Bir ülke geri ise her şeyiyle geridir. Eğitim işleri de, sağlık işleri de, ekonomisi de.. hepsi hepsi kötü yürür yahut yürümez.

Eğitim konusunu ele alalım. Görürüz ki, emperyalizmin pençesinde bir ülke olmanın bütün izlerini taşır.

Eğitimimiz Türkiye'nin ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktır. Yurt içindeki küçük bir azınlığa emperyalist ülkelerin eleman ihtiyaçlarını karşılamak üzere eğitim yapılır. İktisatçı ancak ileri kapitalist ülkelerde işe yarayacak *iktisat bilgileri öğrenir*. Mimar lüks konut yapımı üzerine uzmanlık edinir. Hekim ancak ileri bir ülkede işe yarayacak şekilde yetişir. Hukukçu yurt gerçeklerini hesaba katmayacak bir anlayışta hazırlanır. Yeni yetişen gençlerin yurt gerçeklerinden uzak ve büyük halk yığınlarının işine yaramıyacak bir eğitim görmesi sağlanır.

Geri kalmış bir ülkede teknik eğitime önem verilmesi, kalkınmış ülkelerden çok daha fazla önem verilmesi gerekirken, bizde tam tersi yapılmaktadır. Bugün üniversite kapılarında bekleşen kardeşlerimizin durumlarının bir nedeni de budur.

Eğitim esas olarak küçük bir azınlığın çocuklarının tekelindedir. Yani eğitimde fırsat ve imkân eşitliği yoktur. Zengin birinin çocuğu en iyi imkânlarla en iyi öğrenimi yaparken, yoksulun çocuğu çoğu zaman ilkokula bile hasrettir. Hele orta ve yüksek öğrenim ancak durumu ortadan yukarı ailelerin çocuklarının erişebildiği bir nimettir.

Peki kardeşler, öğrenim olanağı bulanlar hallerinden hoşnutlar *mı? Değiller! Çünkü sözgelimi* üniversiteye giren kardeşlerimizin yakasına da genellikle binbir dert yapışır. Hele hali vakti yerinde olmayan bir ailenin çocuğuyse vay haline! Burs bulamaz, doğru dürüst yurt bulamaz, kitaplar ateş pahasınadır. Yemek içmek için elverişli fiyatla yerler yoktur. Sandviç ile nefsini körletir. Yâni maddî sıkıntı içindedir.

Öğretim sistemi, hocanın öğrenciye tek yanlı öğretmesi şeklinde olduğundan yaratıcı insan değil, robotlar yetişir. Öğrenci sanki düşünme yetisinden yoksundur. Hocanın dediği doğru, başka hepsi yanlıştır. Yâni öğrenme özgürlüğü yoktur. Belleme, ezberleme söz konusudur. Bunlar yetmezmiş gibi öğrenciyi sınıfta bırakmak esasına dayanan yönetmelikler vardır. Bu yönetmelikler yüzünden bir yığın genç yıllarını yitirir, hâtta sırf bu yüzden öğrenim dışı kalır.

Ayrıca yukarıda değindiğimiz gibi öğretilen şeyler yurdumuza göre ayarlanmamıştır. Kültürümüz, emperyalizmin soysuzlaştırıcı etkisine bu yönden de açıktır. Bütün öğretim emperyalist ülkelerdeki öğretimin üstünkörü bir kopyesidir.

Sözün kısası kardeşler, üniversiteye girebilenler de hallerinden memnun değillerdir, olamazlar.

Öte yandan, lise mezunu genç kardeşlerimizden üniversiteye girmek için başvuranların dörtte üçü yüzgeri olmuşlardır. Yâni devlet üniversiteleri, yer yokluğu gerekçesiyle bunları almamaktadır. Bunun görünüşte nedeni puvan düşüklüğüdür.

Üniversite giriş sınavları bir oyundur kardeşler. Bir eleme oyunudur. Bunun böyle olması pek açıktır. Söz gelimi bütün sınava giren öğrenciler aynı puvan alsalardı hepsini üniversiteye alacaklar mıydı? Almayacaklarsa bu oyun neye?

Bu oyun bir eleme yöntemidir. Peki, elenen kimdir? Elbet en iyi imkânlarla okumuş zengin çocukları değil. Çoğu zaman hoca bulamamış, bir tek yardımcı kitap bulamamış Anadolulu kardeşlerimiz *elendiler*. Zaten zengin çocukları için özel yüksek okullar var. Parayı verir diplomayı alır onlar. Ama özel yüksek okullar yalnız zengin çocuklarıyle yetinemiyeceği için, göreceksiniz *gece eğitimine geçilmiyecektir*. Yoksul çocuklarının, orta halli aile çocuklarının da özel yüksel okullara başvurması sağlanacaktır. Onlar da çaresiz ekmek paralarından keserek özel yüksek okul patronlarına kâr sağlayacaklardır. Tabii imkânları son derece sınırlı olanlar ise kabiliyetleri ne olursa oslun, okuyamayacaklardır.

Kardeşler ,

İçinde yaşadığımız düzenin bir parçası olan eğitim işlerindeki bozukluk bizi, belki en yakından etkileyenidir. Bu bozukluğun düzene bağlı olduğunu unutmayalım. *Gözlerimizi asıl bu düzenin* çürüyen temellerine çevirelim. Olup biteni araştıralım. Bu konuda bizlere çok iş düşmektedir.

Bu arada, zengin bir tarihi olan toprakların çocukları olarak bize yaraşan eğitim düzeni konusundaki isteklerimizi de sıralayalım. Bunların gerçekleştirmeelrini isteyelim. Birbirimizi uyaralım.

Kardeşler;

Eğitim düzenimiz yabancı etkilerden kurtulmalı, yurdumuzun ihtiyaçlarına göre düzenlenmelidir!

Eğitimde fırsat ve imkân eşitli sağlanmalıdır!

Öğrencinin yaratıcılığını teşvik eden bir eğitim düzeni kurulmalıdır!

Yoksul öğrenciyi maddî imkân la desteklemelidir!

İşçi ve köylü çocuklarının da yüksek öğrenim görmesi için ted bir alınmalıdır!

Eğitimimiz emperyalist kültürün baskısından kurtarılmalı, milli kültürümüze, öz değerlerimize göre ayarlanmalıdır.

Ve de kardeşler, özel yüksek okullar devletleştirilmeli,

Devamı Sayfa 2 Sütun 2 de

kalkınma sorunu

Kalkınma nedir?

Yüz elli yıldan beri kalkınmak istiyoruz. Bunu sağlamak için çeşitli yollar denedik. Fakat kalkınamadık. Tersine gelişmiş ülkelerle aramızdaki mesafe daha da çoğaldı.

«Kalkınma Sorunu» başlığı altında bu konuya bilimsel bir yorum getirmeyi düşünüyoruz. Yani her sayımızda sorunun bir bölümünü inceleyip aydınlığa çıkaracağız. Bugün «Kalkınma Nedir sorusuna cevap verelim.

Kalkınma meselesini, dünyada gelişmiş ve geri kalmış ülkelerin aynı zamanda bulunması olgusu ortaya çıkarmıştır. Yani sözgelimi, İngiltere'de, Almanya'da, Fransa'da bir kalkınma derdi olmamıştır. Onlar tarihsel süreç içinde, bitkinin normal şartlar altında yeşermesi gibi, bir bakıma özel bir gayret göstermeden kalkınmışlardır. Biz ise geride kalmışız ve bu halimize razı değiliz, onlar gibi olmak, yani kalkınmak istiyoruz.

Demek ki, kalkınmadan söz edebilmek için, gelişmiş ülkelere yetişmek yolunda olmak yani milli gelirimizi onlarınkinin artışından daha çok arttırmak gerekir. Bu da aradaki mesafenin kapanması anlamına gelir.

Şu var ki, bir sınıfın elinde büyük servet birikmesi yani ülkedeki bir sınıfın kalkınması, ülkenin kalkınması sayılamaz. Çünkü bu toplumun tümü için pek az bir refah artışı ifade eder. Bir de, söz gelimi, turizm gelirleri yoluyla elde edilen milli gelir artışı ne kadar hızlı olursa olsun, bir ülkede kalkınmanın varlığını göstermez. Bunları göz önüne alarak şöyle bir tanım yapabiliriz.

Kalkınma, çağdaş tekniğe dayalı bir üretimle, milli gelirin, gelişmiş ülkelere kısa bir sürede yetişmeyi sağlayacak kadar hızla artması ve sosyal sınıflar arasında adaletli dağıtılması demektir.

Bu arada kalkınmış ülkeler deyince akla yalnız sosyalist yahut kapitalist ülkeler gelmemelidir. Her iki kampta da kalkınmış ülke vardır. Zaten kalkınmış ülke deyiminden çağdaş tekniğe dayalı üretim yapan ülke anlaşılır. Yani sanayide büyük işletmelere, makina yapımını da içine alan bir üretim tekniğine, tarımda gene büyük işletmelere ve esas olarak makinalı tarıma dayanan bir üretimi yapabilen ülke kalkınmış ülkedir. Çünkü bu tür üretimde birim başına verim yüksektir. Kısaca kalkınmış ülke, sanayii makina da yapan ve binlerce işçiyi çalıştıran fabrikalara, tarımı makinalı ekim-dikim yapan büyük çiftliklere dayalı ülke demektir. Büyük ve ağır sanayiini kurmuş ülke demektir.

Ama iki kampta da kalkınmış ülke bulunması, bugün geri kalmış ülkelerin hem kapitalist hem de sosyalist yolla kalkınabilecekleri anlamına gelmez. Geri kalmış ülkelerin kalkınma yolu tekdir. O da sosyalizmdir. Ve bu, hem öteki yoldan kalkınmayı başaran bir tek geri kalmış ülke bulunmaması nedeniyle olumsuz yönden, hem de sosyalist yolla geri kalmışlıktan kurtulmanın mümkün olduğunu gösteren bir çok örnekle olumlu yönden ispatlanmıştır.

Bundan sonraki yazılarımızda, kalkınmanın neden yalnız b yolla mümkün olduğunu hem bilimden hem uygulamadan yararlanarak anlatacağız. Yurdumuzun şimdiye kadar neden kalkınamadığını, nasıl kalkınabileceğini ortaya koyacağız. Bunları bilmek eylemlerimizde de daha doğru bir yol tutmamızı sağlıyacaktır.

gençliğin görevi

Baştaraft Sayfa 1 de

maz. Sosyalizmi son çözümlemede uygulayacak olan halktır.

Bunun için, gençlik, kendi ideolojilerini uygulayacak halk yığınlarını kendi iktidarlarına hazırlamak için tarihi ve devrimci görevini yüklenmelidir.

kardeşler

Baştaraft Sayfa 1 de

Üniversiteye giriş sınavları kaldırılmalıdır! Yerine ancak bir seçme sınavı konması uygun olabilir. Bu da öğrencinin yeteneğine göre bir fakülteye girmesini sağlamalıdır!

Kardeşler, elele verelim. Haksızlıklara karşı, bozuk düzene karşı birleşelim. Hakkımızı isteyelim, alalım.

Güzel günleri yaşamak inanciyle...

DEVRİM İÇİN EĞİTİM

«Ülkemizin bugün içinde bulunduğu koşullarla eğitim devrimi yapmanın olanaksızlığı açıktır. Ancak Türkiye'nin geleceğinden sorumlu olan devrimci güçlerin eğitim alanında bugün yapacakları çeşitli eylemler vardır. Devrimci Eğitim Şûrası bu eylemleri «devrim için eğitim» görevi olarak saptamıştır.»

«Devrimci Eğitimin ilk amacı halkın siyasal bilinçlenmesine yardımcı olmaktır. Çünkü Devrimci bir yönetimin iktidara gelmesi ancak kütlelerin devrim için eğitilmesi ve bilinçlenmesiyle mümkün olacaktır. İşçi ve köylülerin *siyasal hayata ve yönetime* bilinçli bir şekilde ağırlıklarını koymalarını ve kendi çıkarlarına yönelen bir düzen kurmalarını sağlamak Eğitimin yerine getirilmek zorunda olduğu bir görevdir. Bu bakımdan işçi, öğretmen ve öğrenci örgütlerinin bu yöndeki çabalarını dar anlamda politik bir eylem değil, önceliği olan bir kamu görevi saymak gerekir. Bunu yapmayan kuruluşlar ve kişiler görevlerini yerine getirmemenin *sorumluluğunu taşırlar.»*

(devrimci eğitim şûrası bildirisinden alınmıştır.)

HABERLER

◆

İstanbul ve Ankara'daki sosyalist öğrenci kuruluşlarını içine alan Dayanışma Kurulu, 3. toplantısını 25 Ekim Cuma günü FKF Genel Merkezinde yapmış ve öğrenci hareketleri, üniversiteye giremeyen lise mezunlarının durumu ve önümüzdeki dönemde yapılacak somut eylem biçimleri üzerinde durmuştur.

◆

Üniversite'ye giremeyen lise mezunları kendi aralarında bir Direniş Komitesi kurmuş, 10.000 adet bildiri bastırarak fakültelerde dağıtmışlardır. Direniş Komitesi hergün Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde toplanmakta ve yapılacak eylemleri saptamaktadırlar.

◆

Boykotlar :

Üniversitenin demokratlaşmasını, ulusal ve halka dönük eğitimi amaçlayan öğrenci boykotları, Eylül ve Ekim aylarında gelişip devam etmiştir. İlkin, Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulu'nda başlayan boykot, daha sonra Tıp Fakültesini ve Orta Doğu Teknik Üniversitesini de kapsamıştır. Tüm öğrencilerin kararıyla başlayan boykot yine aynı şekilde bitirilmiş ve haklarını elde etmek için diğer hukuki yolları denemeye başlamışlardır.

GUNDEM

Fikir Kulüpleri Federasyonu ve diğer devrimci örgütlerin *konferans, seminer, söyleyişi* toplantısı, sergi miting, yürüyüş gibi eylemlerini bu sütunumuzda sizlere bildireceğiz.

FKF de Eğitim ve Bilim Kolu Çalışmaları

FKF Eğitim ve Bilim Kolu önümüzdeki dönemde yapılacak seminer, konferans ve açık oturumları programa bağlamış ve uygulama için çalışmalara geçmiştir. Sosyalizmin çeşitli sorunlarını kapsayan çalışma programına Kasım ayının ikinci haftasında başlanacaktır.

SBF' de Boykot

Siyasal Bilgiler Fakültesinde ve Basın Yayın Yüksek Okulunda, 4 Kasım 1968 Pazartesi günü «Devrim İçin Eğitim» amaçlayan boykotlar başlıyor.

PROLETER
Yakında çıkıyor
Abone Olunuz

fkf mektubu 1
Fikir Kulüpleri Federasyonu Haftalık Bültenidir.
Selânik Caddesi 31/3 Yenişehir-Ankara
4 Kasım 1968

fkf mektubu

Ulusal Bağımsızlığa Doğru

Yarınlar İçin
yeni adımlar

Gençlik toplumumuzun en etkin, en dinamik güçlerinden biridir. Kökten dallara yürüyen sular gibidir. Ama bu genç adamlar, geçim sıkıntısından, eğlencelerinden, yalnızlıklarından tutun da çalışma ve incelemelerine kadar türlü dertlerin altında ezilirler.

Öğrenci gençlik, gençlik kesimi içinde önde gözükenidir. İşçi gençleri, köylü gençleri, para bulup okuyamadıkları için, bu kap - kaççı düzen, bunu vermediği vermeyeceği için, öğrenci gençlik arasında bugüne kadar görmedik. Bu nedenle, gençlik hareketlerini yapanlar hep öğrenci gençlik oldu. Üniversiteliler oldu.

Öğrenci gençlik ise bir sınıf ve bir sosyal tabaka değildir. Ne var ki, aile kökenlerini, yaşama şartlarını gözden geçirirsek, çoğunluğunu küçük burjuvazi olarak sınıflandırmamız gerekir. Ama bu kesimin bu düzenin sürmesinde hiç bir çıkarı yoktur. Tersine genç adam ileri, gelişmiş bir vatanda yaşamak ister. Düzene çıkar bağıyla derinden bağlanmamıştır. Kaybedilecek şeyi azdır. Düzenin kendi davranışlarını kısıtlayan geleneklerinden dolayı, düzenle çatışma içindedir. Bir de korkusuzdur, ekmek kaygusu yoktur, heyecanlıdır. Bu yüzden devrimcidir genç adam.

O halde devrimci öğrenci ne yapmalıdır?

Devrimci öğrenci, halkının yanında olması gerektiğini bilmelidir. Bilmekle de kalmamalı, onunla kaynaşarak bunu ispatlamalıdır. Yalnız büyük kentlerin bulvarlarında, meydanlarında değil, onu köyünde, kasabasında, onunla birlikte çalışıp eğlenerek ve de onu örgütleyerek mubarek halkına karşı namus borcunu ödemelidir.

Artık zaman gelmiştir. Hep birlikte, tek bir adam gibi. İleri!

bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız MUSTAFA KEMAL

Devrim Şehidi
Vedat Demircioğlu
1943 — 1968

Kardeşler,

Birinci Milli Kurtuluş Savaşımızın önderi Mustafa Kemal'in ölümünün otuzuncu yıl dönümündeyiz. Böyle günlerde Milli Kurtuluş Savaşımızın anlamını bir kere daha hatırlamak ve bu anlamı günümüz Türkiyesi'nin ekonomik ve siyasi bağımsızlığı sorunu ile daha da perçinlemek, Türkiyeli her genç adamın, Yüksek Öğrenim gören her gencin en büyük görevidir.

Birinci Milli Kurtuluş Savaşımızın zaferi yıllar öncesinde kaldı. Türkiye halkının zafer sevinçleri uzun süreli olamadı. Bugün yine saldırgan devletlerin sömürü ağına düştük Emperyalist Devletler yerli ortaklarıyla işbirliği ederek madenlerimize, petrollerimize, Milli bağımsızlığımıza el koydular. 23 Nisan 1920 de ilân ettiğimiz Ulusal Bağımsızlığımız bu duruma engel olmadı. Olamazdı da. Daha 1923 İzmir İktisat Kongresi'nde Mustafa Kemal aynen şöyle diyordu : «Siyasi, askeri muzafferiyetler ne kadar büyük olurlarsa olsunlar, iktisadi muzafferiyetlerle sağlamlaştırılmazlarsa, husule gelen zaferler payidar olamaz, az zamanda söner.» Gerçekten de öyle oldu.

Kardeşler, Emperyalist devletler zengin Türkiye'nin bütün kaynaklarını satın aldılar. Petroller Amerikan Şirketlerine akmaya başladı. Madenler sömürgenlere peşkeş çekildi. Bütün sahiller parsellendi, yabancılara satıldı. Otuzbeş milyon metre kare toprağımız yüze yakın Amerikan üs ve tesisi için yabancıların işgaline terkedildi.

Bir millet olarak şerefimizi korumak; çağdaş dünyada başı dik olarak yürüyebilmek; insan olarak kendimizi, millet olarak bağımsızlığımızı kurtarabilmek yine bize düştü. Namuslu insanlara; emekçi halkımıza, ilerici gençliğimize düşü kardeşlerim...

Ülkemizi komünizm tehlikesinden (!) güya korumak amacıyla katıldığımız NATO teşkilâtı; Amerikan kumpanyalarının ileri kara kolu durumundadır. Gerek Amerikanın Türkiye'deki çıkarlarını korumak gerek işbirlikçilerin saltanatını sürdürmek üzere yapılmış ikili anlaşmalar, bağımsızlığımızın en büyük engeli oldukları gibi, ağır aksak yürüyen, güdük demokratik ve Anayasa düzeninin en büyük tehlikeleridir. Amerikancı bürokat, toprak ağası ve komprador burjuvazi ittifakının gayri milli iktidarının çağrısı üzerine, Amerikan emperyalizminin Vietnam'da yenilmek üzere olan güçleri Türkiye'ye fiilen girebilecek ve yönetime el koyabileceklerdir. Böylece Amerikan harp sanayii Türkiye'deki pazarlarını daha da geliştirmiş olacaktır. Bu vahşet her an gerçekleşebilecek durumdadır.

Yine ikili anlaşmalara göre Anadolunun büyük bir kesimi, çıkacak bir dünya savaşında «tehlikeli bölge» haline sokulacak. Sosyalist bloka karşı Kapitalist - Emperyalist dünya, radyoaktiviteden ölen milyonlarca Türkiye'nin cesetleriyle korunacaktır.

Kardeşler

Aklımızı başımıza devşirelim. Çağdaş dünyada insanca yaşayabilmek bu gidişe dur demekle başlar.

Kardeşim,

Bütün yüce değerlerimize sahip çıkalım. Şerefimize, halkımızın alınterine, petrolümüze, madenlerimize, ordumuza, kültürümüze sahip çıkalım. Eğer, tarih boyunca yenilmez bir millet olmanın gururuyla yaşamak istiyorsak yabancı unsurlara parsellenmiş sınırlarımızdan tutun da bütün yurdumuza karış karış sahip çıkalım. Amerikan emperyalizmine dur diyelim.

Kardeşim,

Geri bırakılmış bir ülkenin genç adamı olmak kolay değildir. Bunun büyük sorumluluğu vardır. Adama sonra sorarlar. Yeni kuşaklar sorar. Körpe yavrular sorar. Onlara yiğitçe cevap verebilmenin gücü, emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı - durmakla kazanılır.

Kardeşler, birinci Kurtuluş savaşımından kırksekiz yıl, Mustafa Kemal'in ölümünden otuz yıl geçti. Ama, bugün Samsun'dan Ankaraya yürüyen gençler yine Bağımsız Türkiye için yürüyorlar. Vedat Demircioğlu yine bağımsız Türkiye için ölüyor. Yazarlar, düşünürler, gerçek halk kahramanları bunun için yargılanıyor.

Kardeşler,

Bağımsızlığımızı koruyabilmek için el ele verelim. Çağdaş dünyanın gidişine ayak uyduralım.

Meclis Tutanakları Yargılanıyor

Çetin Altan'ın, geçen yıl dokunulmazlığının kaldırılmasına sebep olan «Bornova Savcısı Lütfen Dinleyin» adlı yazısını Meclis Tutanaklarından aynen olarak yayınlayan Fikir Kulüpleri Federasyonu ve on iki FKF'li genç kardeşimiz Ankara Birinci Ağır Cezada komünizm propagandası suçuyla yargılanmaktadır.

8 Kasım 1968 tarihli duruşmada, sanık arkadaşlarımız, Meclis Tutanaklarının her türlü vasıta ile yayınlanmasının önlenemiyeceğini, bunun Anayasanın açık hükmü olduğunu belirtmişlerdir.

Duruşmaya, 29 Kasım 1968 de devam edilmek üzere ara verilmiştir.

kalkınma sorunu

kalkınmada sermaye birikimi

Geri kalmış memleketimizi kalkındırmanın yolları, kalkınma sorununun gerçeklere uygun, sağlıklı bir tanımını yaptıktan sonra daha açık olarak belirmektedir.

Kalkınmayı, çağdaş tekniğe dayalı bir üretimle, milli gelirin, gelişmiş ülkelere kısa bir sürede yetişmeyi sağlıyacak bir hızla artırılması ve bu artışın sosyal sınıflar arasında adaletli olarak dağıtılması biçiminde tanımlayınca, milli gelirdeki bu biçimde bir artışın ekonomik açıdan değerlendirilmesi önem kazanır.

Milli gelirdeki sözünü ettiğimiz biçimdeki bir artış bir başka açıdan üretim faktörlerinin yeterince gelişmesi olarak ifade edilebilir. Üretimde yer alan faktörleri tabiat, işgücü ve sermaye olarak üç ana gurupta toplayabiliriz. Tabiat ve işgücünün ekonomik kararlarla miktar olarak arttırılması söz konusu değildir. Miktar olarak arttırılabilecek tek üretim faktörü sermayedir. Bu durumda, üretim faktörlerinin gelişmesi olarak ortaya koyduğumuz sorun, önemli ölçüde, bir üretim faktörü olarak sermaye birikiminin sağlanması biçimine indirgenebilir. Üretimde kullanılan sermayenin arttırılması, toplumsal tasarrufların arttırılması ve sonra bu tasaffufların yatırım alanlarına yönelitilmesidir.

Biz, geri kalmış bir ülkenin kalkınması ancak sosyalist bir düzende olur diyoruz. Çünkü, yukarda tanımladığımız kalkınmayı sağlayacak biçimdeki bir tasarruf artışının gerçekleştirilmesi ve bunun yatırımlara yöneltilmesi, sosyalist prensiplere göre düzenlenmiş bir ülkede şu açılmaz engellerle karşılaşır.

— Devlet yönetimini ellerinde tutan servet sahibi sınıfların kendi refahlarını tehdit edecek tasarruf arttırıcı tedbirler almaları mümkün değildir.

— Büyük gelir farklarının olduğu bir düzende, büyük zenginliğe sahip refah içinde yaşayan sınıflar varken, geniş halk yığınlarının zaten az olan tüketimlerini kısarak daha yoksul bir hayata yöneltilmeleri söz konusu olamaz.

— Sömürülen emekçi sınıflar, yararına kendi hayatlarında görmedikleri yeni yatırımlar için tasarruf yapmazlar.

— Ancak Emekcilerin egemen olduğu bir düzende, fedakârlığın karşılığını kendi hayatında gören emekçiler daha iyi bir dünya için fedakârlığa katlanır.

Tasarrufu artırmakda karşılaşılan bu engellerin yanında yapılabildiği kadarıyla bile tasarrufların ekonomiyi geliştirecek yatırımlara gitmesi mümkün değildir. Çünkü :

Emperyalizmin boyunduruğundaki bir ülkede zaten az olan sermaye birikimi emperyalizmin çıkarına uygun olarak ülke dışına sızdırılır.

Bunun yolları şunlardır.

— Kaynaklar lüks tüketim malları ithalatı yoluyla dışarı akıtılır.

— Yabancı işletmelerin elde ettiği kârlar işletmeler tarafından kendi memleketlerine götürülür.

— Zengin sınıflar kendi güvenlik ve tüketimleri için dış ülkelere sermaye kaçırırlar.

— Uluslararası trösler dış ticarette fiyatları gelişmiş ülkelerin çıkarlarına uygun bir seviyede tesbit ederler.

Bütün bu engellere rağmen yapılabilen çok az miktardaki yatırımlar da toplumsal ihtiyaçlara uygun düşmeyen Zengin sınıfların isteklerini karşılayacak lüks mesken, renkli gazoz v.s. gibi lüks tüketim mallarının üretimine yatırılır. Böylece kalkınıyoruz derken hergün biraz daha geri kalırız.

Üniversiteye giremeyenler direniyor

Geçtiğimiz hafta üniversiteye giremeyenlerin kurdukları direniş komiteleri yoğun bir çalışma göstererek Ankara İstanbul ve İzmir'de birer yürüyüş yapmışlardır. Ön müzdeki günlerde direniş komitelerinin yeni eylemlere girişmeleri beklenmektedir.

ODTÜ sosyalist fikir kulübü FKF'ye katıldı

Kuruluşundan bugüne dek öğrenci birliğine bağlı olan ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübü, öğrenci Birliğinin aldığı fesih kararından sonra yeniden kurulmuştur. Cemiyetler kanununa göre kurulan yeni kulüp Fikir Kulüpleri Federasyonuna bağlanmıştır.

okunması gerekli bir kitap

Amerikan Belgeleriyle

Amerikan Emperyalizminin Doğuşu

Doç. Dr. Türkkaya ATAÖV

Bağımsızlık üzerine üç söylev

«...İşgal Kuvvetleri ile iyi münasebet tesis olunarak, bunların medeniyet ,halka refah getireceklerini, bu itibarla gelecek yabancı işgal kuvvetleri hangi din, ve millete mensup olurlarsa olsunlar, kendilerine karşı Türk misafir perverliğine yakışır bir tarzda karşılanması lüzumu şunun veya bunun tahrik, teşvik ve iğfaline kapılarak bu misafirlere karşı herhangi bir suret ve şekilde muhaefet ve muhasamata girişilmemesi..»

15 Nisan 1919 da Son Osmanlı Padişahı Vahdettin tarafından İşgal Ordularını beş Amerikan zırhlısının getirmesi üzerine söylenmiştir.

●

«Esas, Türk Milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Bu esas ancak İstiklâl -i tamme sahip olmakla temin olunabilir. Ne kadar zeng'n ve müreffeh olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet ileri ülkeler nazarında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye hak kazanamaz. Ecnebi bir devletin himaye ve dostluğunu kabul etmek, insanlık evsafından mahrumiyeti, acz-ü meskeneti itiraftan başka birşey değildir...»

«Binaenaleyh, ya İstiklâl, ya Ölüm!

Mustafa Kemal Sene 1927,, NUTUK.

●

«...Milli güvenliğimizin dayanağı olan ittifaklarımızı bozmayı hedef tutan, milli kalkınmamızı gerçekleştirme yolunda askeri, iktisadi, mali ve teknik alanlarda sıkı ve faydalı işbirliği halinde bulunduğumuz müttefiklerimiz ile dost memleketler ve milletlerarası teşekküller ile olan ilişkilerimizi zedeleyecek aşırı davranışlar, milletimizin vekarına ve asaletine tarihe geçiren geleneklerine uymamaktadır. (.) Milli günlerimizde müttefik ziyaretlerini sevincimize iştirak şeklinde yorumlamak ve değerlendirmek bize çok seyler kazandırabilir. Herhangi bir saba kuvvet Türkün geleneksel misafirperverliğini hiçe sayacak olursa gösterileri halkımız tarafından telin edilmeli ve hareketleri kolluk kuvvetlerimizce önlenmeli veya süratle dağıtılmalıdır »

Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay tarafından Amerikan 6. filosunun İzmiri ziyareti üzerine : 30 Ağustos 1968'de

—o—

Boykot

Geçen sayımızda başlayacağını bildirdiğimiz Siyasal Bilgiler ve Basın Yayında'ki «devrim için eğitim»'i amaçlayan boykotlara üniversitelerin açılmasıyla birlikte, Ankara Samsun, Trabzon, ve Balıkesirde'ki eğitim enstitüleri de katılmışlardır.

Milli Eğitim Bakanlığının eğitim enstitülerini kapatma kararı almasına yatakhanelerin ışık, elektrik ve kaloriferlerinin kesilmesine ve öğrencilere yemek verilmemesine rağmen boykotçu öğrenciler haklarını almak için sonuna dek direneceklerini açıklamışlardır.

Yiyecek ihtiyaçlarını karşılamak için bir kampanya açan eğitim Enstitülerine ilk yardımı SBF boykot komitesi yapmıştır.

SBF ve Basın - Yayındaki boykot ise öğrencilerin tam iştiraki ile devam etmektedir. Boykotu kırmak için Ortanın solu derneğinin girişmiş olduğu imza toplama kampanyası ise fiyasko ile bitmiştir.

GUNDEM

FKF'de Konferans

Eğitim ve bilim kolunun düzenlediği ilk konferans 16 Kasım 1968 Cumartesi günü saat 15.00 de Fikir Kulüpleri Federasyonu genel merkezinde verilecektir. Prof. Nejat Erderin vereceği konferansın konusu «Az gelişmiş ülkelerde Eğitimin Planlanmasıdır.»

FKF Çalışma Kolları Bürosu Kuruldu

Fikir Kulüpleri Federasyonunun daha iyi bir çalışma temposuna sokulabilmesi için bir çalışma kolları bürosu kurulmuştur. Bu gün için basın - yayın, eğitim ve bilim, dış ilişkiler, iç örgütlenme ve gelir kollarından oluşan çalışma kolları bürosunda çalışmak isteyen arkadaşlar genel sekretere başvurabilirler.

Fen Fakültesinde Konferans

11 Kasım 1968 Pazartesi günk saat 15.00 de Fen Fakültesi Fikir Kulübü Doçent Dr. Türkkaya Ataöve Fen Fakültesi konferans salonunda bir konferans verdirecektir.

fkf mektubu 2

Fikir Kulüpleri Federasyonu Haber Bülteni
Selânik Cad. 31/3 Yenişehir — ANKARA
11 KASIM 1968